

Alexandra Kern

f. 1963 i Malmö

Studier vid Kungl. Konsthögskolan 1987-94.

Separatutställningar i Stockholm på Galleri Mejan 1994.
Samlingsutställningar på Waldemarsudde i Stockholm 1993,
Ronneby Kulturcentrum, Södertälje och Skövde Konsthall 1994, XI:e
Grafiktriennalen i Umeå 1995, Moderna Museet Stockholm 1996.

I 1997 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår: "Fjäril".
Fp-gravyr.

Ett laddat mellanrum delar av två nästan tomma fält. På det ena fältet en fluga och på det andra en fjäril, vars gröna färg har smetats av på underlaget. Båda kryper iväg åt var sitt håll. Är det en platt yta eller en fönsterruta eller en lucka? Är insekterna ute eller inne, och i så fall var finns jag, betraktaren? Många frågor uppstår när man möter Alexandra Kerns bild.

Själv säger hon att hon tänkt på de gröna fjärilarna på landet, som man kan få se när man diskar utomhus. De är så påtagliga, men berör man en av dem, även med en ganska lätt rörelse, smetar färgen av från vingarna och fjärilen förstörs. De är förföriskt vackra men samtidigt mycket spröda och bräckliga, likt naturen när den möter människans vårdslöshet. En enkel bild som säger så mycket. Stanna upp och begrunda innan det är för sent!

Alexandra Kern är en tekniskt fulländad konstnär som trots sina unga år har hunnit arbeta med många olika material och tekniker, från glas till grafik, från datorer till måleri och fotografi. Hon rör sig bekvämt mellan materialen och räds inte att ta sig an något nytt om det passar hennes syfte. Hennes installationer på Waldemarsudde, Konstakademien och Moderna Museet, bland annat, var övertygande bevis på detta. Men jag tänker faktiskt inte på teknik och material i första hand när jag ser på Alexandras bilder. Det är syftet, det konstnärliga, som lyser starkast igenom i hennes verk. Vid ett ateljébesök visar hon mig sina senaste målningar utförda med ett synligt flöde. Associationer strömmar till - mönster, minnen, tygstycken, platthet, djupverkan, drömmar - stadiga, övertygande, lockande. Målningarna ger en spännande inblick i hennes skapande process. Jag ser på dem och märker att jag gång på gång lockas att betrakta dem på nytt eftersom varje ögonkast erbjuder ett nytt sätt att se.

Rachelle Puryear